

године. По старом Уставу од 1990. године председник Републике није могао бити разрешен од Народне скупштине већ само опозван од грађана путем њиховог непосредног изјашњавања, али тек пошто би претходно Народна скупштина Републике Србије покренула поступак за опозив председника, доносећи о томе своју одлуку двотрећинском већином од укупног броја посланика.

У бившој Државној заједници Србије и Црне Горе је такође била предвиђена одговорност председника Државне заједнице за повреду Уставне повеље и њега по том основу разрешава председничке дужности Скупштина Државне заједнице Србије и Црне Горе пошто претходно Суд Србије и Црне Горе констатује ту повреду.

Парламент суверено одлучује и о рату и миру и у том смислу проглашава ратно стање или стање непосредне ратне опасности и то важи и за парламент страних држава, али и наш српски.²⁸ Истина, парламент је у вршењу ових права ограничен правима и положајем шефа државе (који је по функцији врховни командант оружаних снага земље) али то не умањује његову улогу у овом важном сегменту државне политике. Шта више, сама припрема и вођење рата подразумева значајне војне издатке (буџет), мобилизацију и превођење привреде и друштва на ратне услове живота и рада, а све то је надлежност парламента, па је отуда и његова улога у овој области значајнија од улоге шефа државе. Чак и да шеф државе сам одлучује о рату и миру, сигурно је да би се у томе ослањао на подршку парламента јер је вођење рата ствар од националног интереса и ту свакако и најмоћнији шеф државе не жели сам да одлучује и преузима сву одговорност.

Модерни парламент одлучује и о међународним односима и утиче и на вођење међународне политике и то је релативно новија и савремена функција коју врши а која традиционално припада шефу државе и влади, и у монархијама и републикама.

Из жеље већине држава да донекле демократизују вођење међународне политике и одлучивање о међународним односима дошло се дотле да је парламент закорачио и у ову сферу која је одувек била тајанствена и кабинетска и као таква страна и недокучива обичном свету. У овој области парламент ратификује, односно потврђује међународне уговоре које закључује шеф државе (и влада) па тако долази у равноправни положај са